

Een poppentheater

De Argentijnse Sheila Michel vestigde zich enkele jaren geleden in Madrid met haar man en hun vijf kinderen tussen de 17 en 23 jaar. Ze is een surnumeraire van het Opus Dei en eigenares van een poppentheater.

18-10-2006

Sheila is geboren in Buenos Aires en was daar lerares letterkunde.

Eenmaal in Spanje bleef ze zich niet beperken tot een klaslokaal maar koos voor de openlucht. Ze heeft dus

een zeldzaam beroep: ze heeft een poppentheater in het *Parque del Retiro*, een park dat welbekend is bij alle Madrilenen. Ze werkt uren achter elkaar, in het weekeinde en op feestdagen, en gebruikt de tijd tussen twee voorstellingen om even adem te halen.

Ze is niet alleen in haar gezin om aan die gemakkelijke maar veeleisende voorstellingen te werken. Haar echtgenoot, Daniël, en vier van hun kinderen werken met haar mee.

Ze heeft haar oude beroep niet helemaal losgelaten, want ze blijft in contact met de kinderen en de letterkunde. “Op ons repertoire staan 10 voorstellingen waarvan 8 zelf geschreven. De poppen zijn ook zelfgemaakt, echt vakwerk.”

Sheila leerde het Opus Dei kennen in Argentinië, waar ze deelnam aan de jongerenactiviteiten. Daarna verloor ze voor een aantal jaren ieder

contact. In Spanje gingen ze wonen in een stad in de provincie Avila. Maar toen de kinderen groter werden, wilden ze hun een goede opleiding en een degelijke christelijke vorming geven. Daarom vroeg Sheila advies bij een priester uit Uruguay, een vriend van de familie. Deze raadde haar scholen aan die geleid worden door ouders, leden of vrienden van het Opus Dei. Zodoende kwamen ze in Madrid terecht.

Sheila: “Ik wilde mijn kinderen graag geven wat ik zelf thuis ontvangen had: we zijn twaalf broers en zussen en mijn ouders hebben er altijd voor gezorgd dat we een goede christelijke en menselijke vorming kregen” . Dankzij haar kinderen nam ze weer contact op met het Opus Dei.

Ze zegt ons dat ze bij het Opus Dei vooral aangetrokken wordt door de mogelijkheid om God te vinden in en

door de dagelijkse werkzaamheden.
“Wat me heeft geraakt, was de heiliging van het werk, de mogelijkheid om datgene wat ik met plezier doe, te mogen heiligen terwijl ik God dankbaar ben. Ik houd van mijn beroep. En natuurlijk geniet ik er echt van als ik zie dat de kinderen plezier hebben”.

In het *Retiro* maakt Sheila kinderen en ouders gelukkig en ze zal binnenkort deelnemen aan een wedstrijd tussen poppentheaters, de “Guignolcuenca”, in Cuenca, een fascinerende stad met ‘hangende huizen’.